

Til Kirstens 50 års fødselsdag på Greve Strandkro 8. april 2000.

(Melodi: Heksedansen. Tekst: Frank Vælum)

Kirstens dagligdag som den tager sig ud på Kbh.'s Sprogcenter m. m.

Med Strandkroens festsal som skueplads
vi fejrer at Kirsten nu bli`r halvtreds
for så skal vi feste og spise og drikke
så ørerne knapt nok til sidst kan vrikke
for Kirsten har ordnet så alt er med
vi andre kan sætte os roligt ned
mens Kirsten hun vimser og hilser og snakker
så festen i dag kommer godt af sted
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

På Sprogcentret er hun som sekretær
en flerarmet blæksprutte her og der
med sedler og bøger og regler og mapper
hvorpå der er hæftet kulørte lapper
uroilig som var hun i løvens bur
for tiden den flyver på skolens ur
for alt skal beskrives og straks registreres
hver morgen begynder den samme tur
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

Hver dag skal der skrives en ny blanket
med navne og numre og kaffeplet
hun pakker og stabler og henter og bringer
mens svedperler lystigt på panden springer
hun ta`r sig til ho`det og stønner vildt
”Jeg fatter det ikke ” jeg må ha` ilt
for skriver jeg ikke blanketten på stedet
er hele dagen da for alvor spildt
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

Og dagen igennem så er der no`n
der ringer til sprogcentrets telefon
igen er hun den der ta`r mod beskeder
fra Mohammed, Fatma og hvad de hedder
i røret en hostende stemme svag:
”Er du sook eller syg eller sur i dag”
for alt skal besvares og gemmes og printes
i fire kopier med gennemslag
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

Ja dagene skrider så hastigt hen
hver morgen er forfra og om igen
Eleverne deles på lange lister
som i, k, s eller ø kursister
Men Kirsten har tingene i sin magt
kan huske hvorhen et papir blev lagt

og laver man ikke det hele korrekt
si`r hun: "Hør nu her, jeg har lige sagt"
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

Derhjemme bag havens ligusterhæk
hun tit luger alle slags ukrudt væk
Hun graver og planter og vander og river
en anden person hun i haven bliver
Hun roder i muld og i blomsterløg
og når hun er færdig hun syr sit tøj
for flittig det er hun og fint skal der være
for ellers gror tingene til i møg
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

I Vejleå kirke til grøn basar
der mødte hun Flemming der straks var klar
de spøjte og fniste ved opvaskebaljen
fortalte hinanden om alt i detaljen
At de flytted` sammen kom helt tilpas
og alting fik snart deres vante plads
hans sommerhusmøbler skal udskiftes hurtigt
for stilen den er anno 1960
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

Men livet har været en bølgedal
med sorger og glæder og lyst og kval
De vigtigste ting, ja det har hun nået
tre dejlige børn har hun nemlig fået
Veninder det skal man dog også ha`
Yvonne og Johnna` vi nævne ska`
hvor kunst, politik, gymnastik og kultur
er de emner de aldrig bli`r trætte af
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

Til sidst vil vi hæve vort rødvinglas
og hilse på Kirsten som bli`r halvtreds
For alt her i livet det får jo en ende
men Kirsten er kun ca. halvvejs henne
For dette så herlige gæstebud
vi takker og siger det ligeud
i dag bliver øjnene blanke og våde
og tindrer og stråler som stjernesud
For tiden er så kort når man er presset
og hun er den der altid trækker læsset

Kærlig hilsen
Frank